AKSA TUFANI

Trump Planı:
Zoraki Barış mı, Ertelenmiş Savaş mı?

Cilt 15

Hazırlayan:
İsmail Abdüllatif ALASHQAR

içindikiler

İTHAF 5
Giriş 7
Yürütücü Özet 9
BİRİNCİ BÖLÜM – PLANIN FİKRİ VE SİYASİ KÖKLERİ 11
Birinci Kısım: "Yüzyılın Anlaşması"ndan "Savaşı Bitirme Planı"na 11
İkinci Kısım: Trump – Kişisel Hırs ve Siyonist Hizmet Arasında 12
Üçüncü Kısım: İsrail – Tufandan Sonra Bir Çıkış Arayışı 12
İKİNCİ BÖLÜM — PLANIN MADDELERİ 14
BİRİNCİ FASIL: GÜVENLİK DÜZENLEMELERİ — SİLAHSIZLAŞTIRMA VE DİRENİŞİN ÇÖZÜLMESİ 14
İKİNCİ FASIL: GAZZE — EKONOMİK BİR KİMLİĞE DÖNÜŞTÜRÜLMEK 14
ÜÇÜNCÜ FASIL: BÖLGESEL ROLLER — MISIR, KATAR, TÜRKİYE, SUUDİ ARABİSTAN 15
DÖRDÜNCÜ FASIL: SİYASİ BOYUT — GAZZE'NİN MÜCADELEDEN AYRILMASI 16
BEŞİNCİ FASIL: ÖZET VE RİSKLER 16
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM — FİLİSTİN'İN TUTUMU 18
BİRİNCİ FASIL: DİRENİŞİN TUTUMU — KÖKTEN REDDİYE 18
İKİNCİ FASIL: FİLİSTİN YÖNETİMİNİN TUTUMU — TEREDDÜT VE MAHZUNLUK 19
ÜÇÜNCÜ FASIL: HALKIN TUTUMU — İHTİYAÇL A ONUR ARASINDA 20
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM — BÖLGESEL VE ULUSLARARASI TUTUMLAR 22
Birinci Fasıl: İsrail – İlk Kazanan, Son Kaybeden 22
İkinci Fasıl: Arap Dünyası – Sessizlik ve Normalleşme Arasında 23

Üçüncü Fasıl: Amerika – Hakem Değil, Taraf.....23
Dördüncü Fasıl: Avrupa – Tereddütlü Destek, Sessiz Finansör.24
BEŞİNCİ BÖLÜM — OLASI SENARYOLAR.....26
BİRİNCİ FASIL: KABUL SENARYOSU — İMAR VE TESLİMİYET.....26
İKİNCİ FASIL: REDDİŞ SENARYOSU — ONURU KORUMAK VE SAVAŞIN SÜRMESİ.....27
ÜÇÜNCÜ FASIL: OYALAMA SENARYOSU — NE SAVAŞ, NE BARIŞ.....27
ALTINCI BÖLÜM — STRATEJİK OKUMA VE DEĞERLENDİRME.....29
BİRİNCİ FASIL: OSLÖ'NÜN YENİDEN ÜRETİMİ.....29
İKİNCİ FASIL: "ZORAKİ BARIŞ" KAVRAMI.....29
ÜÇÜNCÜ FASIL: GÜÇ DENGELERİNİN YENİDEN DAĞILIMI.....29
YEDİNCİ BÖLÜM — ÖNERİLER VE EYLEM PLANI (HARİTA).....31
BÖLÜM A — GENEL YÖNLENDİRİCİ İLKELER.....31
BÖLÜM B — ACİL (0–3 AY) ÖNERİLERİ.....31
BÖLÜM C — ORTA (3–12 AY) ÖNERİLERİ.....32
BÖLÜM D — UZUN VADELİ (1–5 YIL) STRATEJİLER.....33
BÖLÜM E — MEDYA VE İLETİŞİM STRATEJİSİ.....33
BÖLÜM F — ÖLÇME (KPIs).....33
BÖLÜM G — HAZIR MESAJLAR (DİPLOMATİK VE MEDYA).....34
SEKİZİNCİ BÖLÜM — UYGULAMAYA DÖNÜK ADIMLAR (CHECK-LIST).....35
DOKUZUNCU BÖLÜM — KPİLER VE İZLEME MEKANİZMALARI.....36
SONUÇ VE KAPANIŞ.....37

İTHAF

1. Bu eser, Filistin Müzakere Heyetine ithaf edilmiştir.

Filistin Müzakere Heyetine İthaf

Bu eser, Filistin halkının onurunu, kanını ve direnişini temsil eden kahraman müzakere heyetine ithaf edilmiştir.

Sizler, küllerin içinden doğan bir milletin onurlu sesisiniz;

Sizler, kanla yazılmış tarihimizin emanetini omuzlarında taşıyan yüreklersiniz.

Bu kitap, ateşin ortasında bile boyun eğmeyen Gazze'nin ve direnen Filistin'in yankısıdır.

Allah, bu hak davada adımlarınızı sabit kılsın, sözlerinizi hakikatin dili yapsın.

Giriş

Hamd, kanını şehadetle mühürleyen Filistin'in Rabbine olsun;

Salât ve selam, cihadın ve adaletin rehberi, insanlığın onuru, Hz. Muhammed'e (s.a.v) ve O'nun izinden yürüyen mücahitlere olsun.

Bu on beşinci ciltte, "Trump Planı – Zoraki Barış mı, Ertelenmiş Savaş mı?" başlığı altında, tarihin en tehlikeli siyasal mühendisliklerinden birini ele alıyoruz.

Bu plan, Beyaz Saray'ın koridorlarında doğdu, fakat ruhunu "Yüzyılın Anlaşması" adlı projenin karanlık sayfalarından aldı.

Planın adı "barış"tı, fakat içeriği teslimiyet, esaret ve yeniden biçimlendirilmiş bir sömürgeydi.

Trump'ın planı, İsrail'i "Gazze yükünden" kurtarmayı ve direnişi silahsızlandırarak zaferi kâğıt üzerinde ilan etmeyi hedefliyordu.

Görünürde bir "yeniden inşa" çağrısıydı;

fakat gerçekte, direnişi yok etmek için "yardım"ı silah olarak kullanan yeni bir sömürgeci stratejiydi.

Yıkılmış evleri yeniden inşa etme vaadiyle, bir halkın iradesini yıkmak istediler.

Bu plan, aslında İsrail'in "Tufan el-Aksa" karşısındaki yenilgisini telafi etmek, Oslo'nun küllerinden yeni bir zincir örmek için tasarlanmıştı.

Peki, özgürlüğü kanıyla yazan bir halk, "şartlı imar" karşılığında direnişini satar mı?

Gazze'nin çocukları, güvenli kölelik mi, yoksa onurlu özgürlük mü ister?

Bu sorular, planın özünü teşhir ediyor: Trump Planı, bir barış teklifi değil, bir imtihandır.

Bir milletin onuru ile dünyayı kandıran sahte diplomasi arasında bir sınav.

Bu kitap, planın maddelerini açığa çıkarıyor, siyasal ve ahlaki boyutlarını inceliyor,

ve aynı zamanda, bu "barış makyajı altındaki işgali" reddeden Filistin'in sesini belgeliyor.

Çünkü Gazze'nin külleri hâlâ sıcak,

ve direnişin kalemi hâlâ kanla yazıyor.

Yürütücü Özet

Trump Planı – savaşın sonu değil, yeni bir savaşın başlangıcı.

Bir "barış" adı altında, İsrail'e nefes, direnişe zincir getiren bir projedir bu.

Planın Özeti:

• Direnişin silahsızlandırılması, "güvenlik düzenlemeleri" adı altında.

• Gazze'nin, "ekonomik özel bölge"ye dönüştürülmesi;

imar projeleriyle kuşatılmış ama özgürlüğünden soyutlanmış bir hapishane.

• Mısır, Katar, Türkiye ve Suudi Arabistan'a biçilen roller:

Biri geçit, biri finansör, biri danışman, biri siyasi meşruiyet sağlayıcısı.

• "İmar karşılığında teslimiyet":

yardımların, özgürlüğün yerine geçtiği yeni bir kölelik sözleşmesi.

Temel Denklem:

• Planın kabulü = geçici refah ama stratejik felaket:

direnişin kökünden sökülmesi ve özgürlük ruhunun kurutulması.

• Planın reddi = acının devamı ama onurun korunması.

Tarafların Tavırları:

• Direniş: Planı, “insani maskeli Oslo” olarak tanımlıyor.

• Filistin Yönetimi: Açıkça reddetse de, uluslararası baskı altında kararsız.

• Halk: Yardım ihtiyacı ile onur duygusu arasında bölünmüş.

• İsrail: Planı, “yeni bir hayat hattı” olarak görüyor.

• Arap dünyası: Çoğu sessiz ya da çıkar peşinde.

• Uluslararası toplum: Finansman sağlıyor, ama işgali sorgulamıyor.

Sonuç:

Trump Planı, savaşın değil, savaşın ertelenmesinin adıdır.

Çünkü işgal, adalet sunmaz; sadece nefes alabilmek için boyun eğmeyi teklif eder.

Filistin için bu plan, barışın değil; sabrın, imanın ve direnişin yeni sınavıdır.

BİRİNCİ BÖLÜM – PLANIN FİKRİ VE SİYASİ KÖKLERİ

Birinci Kısım: "Yüzyılın Anlaşması"ndan "Savaşı Bitirme Planı"na

Trump'ın "savaşı sonlandırma planı", tarihin bir anına sıkışmış bir fikir değil;

"Yüzyılın Anlaşması" adlı 2020 projesinin doğrudan uzantısıdır.

O proje, Filistin meselesini ekonomik bir formülle tasfiye etmeyi hedeflemişti.

Yeni plan ise, "Aksa Tufanı"nın ardından İsrail'i kurtarmak için tasarlanmış bir yangın planıydı.

Her iki durumda da öz aynıydı:

Washington, adil bir çözüm değil, "ekonomik barış" adıyla bir teslimiyet mühendisliği sunuyordu.

Trump'ın planı, saldırıdan savunmaya geçmiş bir stratejinin ürünüdür —

İsrail'in zayıflamış prestijini "inşa ve yardım" görüntüsüyle tamir etme girişimidir.

Ama tarih, bu planların hiçbirinin halkın iradesini kıramadığını gösterdi.

Çünkü Filistin, pazarlıkla değil, kanla mühürlenmiş bir kimliktir.

İkinci Kısım: Trump – Kişisel Hırs ve Siyonist Hizmet Arasında

Trump'ın gözünde Filistin dosyası bir insanlık meselesi değil, bir seçim silahıydı.

Yahudi lobisinin ve Evanjelik sağın desteğini kazanmak için,

İsrail'e benzersiz bir hediye sunmak istedi: "Barış yapıyorum" görüntüsü altında Filistin'in tasfiyesi.

Amerika'da İsrail sevgisi iki partinin ortak paydasıydı;

ama Trump, bunu kendi kampanyasının vitrinine taşıdı.

Bu plan, bir devlet politikasından çok, bir şahsın kibriyle harmanlanmış bir sömürge manifestosuydu.

Trump'ın kişisel çıkarlarıyla Siyonist strateji arasındaki çizgi tamamen silinmişti.

Artık Beyaz Saray, sadece bir "arabulucu" değil, işgalin en güçlü müttefiki olmuştu.

Üçüncü Kısım: İsrail – Tufandan Sonra Bir Çıkış Arayışı

7 Ekim sonrasında İsrail, sadece askeri değil, psikolojik bir çöküş yaşadı.

Bir zamanlar "yenilmez" diye bilinen ordu, Aksa Tufanı karşısında çaresiz kaldı.

Toplumsal bölünme derinleşti, iç siyaset sarsıldı, caydırıcılık efsanesi çöktü.

İşte tam o noktada, Trump Planı bir can simidi olarak ortaya

atıldı:

Askeri zaferin imkânsız olduğu yerde, "ekonomik barış" adıyla sahte bir zafer üretmek.

Ama plan, İsrail'in askeri yenilgisini gizleyemedi;

çünkü bir halkın özgürlüğü, inşaat projeleriyle değil, onurla ölçülür.

Birinci Bölümün Özeti:

Trump Planı, yeni bir fikir değil, eski bir komplonun güncellenmiş hâlidir.

"Yüzyılın Anlaşması" nasıl Filistin'i pazarlık masasında yok etmeye çalıştıysa,

bu plan da Aksa Tufanı'ndan sonra direnişi masada bitirmeyi hedeflemektedir.

Birincisi saldırıydı, ikincisi savunma:

ama ikisi de aynı zihnin ürünü —

işgali süsleyen bir barış illüzyonu.

İKİNCİ BÖLÜM — PLANIN MADDELERİ

BİRİNCİ FASIL: GÜVENLİK DÜZENLEMELERİ — SİLAHSIZLAŞTIRMA VE DİRENİŞİN ÇÖZÜLMESİ

Planın kalbinde, "güvenlik düzenlemeleri" adıyla sunulan tek amaç vardır: Gazze'yi fiilen silahsızlandırmak.

Bu düzenleme, kapı kapı dolaşan bir iyilik değil; o, direniş damarlarını kurutmaya yönelik sistematik bir projedir. Yeni yapı, Filistinli güvenlik güçlerini "arı" bir formata sokmayı, yani direnişle bağı olmayan, ilanî bir denetime tabi tutulmuş güçler yaratmayı hedefler. Bu güçler, uluslararası veya bölgesel gözetim altında biçimlendirilecek ve direnişin cephaneliklerine hükmeden gerçek iradeyi boğacaktır.

Gerçekte amaç açıktır: Gaza'nın elindeki caydırıcı gücü ortadan kaldırmak; bunu yaparken de uluslararası meşruiyeti "güvenlik" söylemiyle kirletmek. Böylece "teröre karşı mücadele" kisvesi altında, halkın doğal savunma araçları kriminalize edilir; tarihin bir parçası silahsız bırakılır. Bu, yalnızca askeri bir manevra değil; stratejik ve psikolojik bir kırma operasyonudur.

İKİNCİ FASIL: GAZZE — EKONOMİK BİR KİMLİĞE DÖNÜŞTÜRÜLMEK

Plan, Gazze'yi "özel ekonomik bölge" kisvesiyle sunar: limanlar, havalimanları, sanayi alanları, inşa projeleri… Sözler caziptir; beton umut vaat eder. Fakat bu vaat, özgürlüğün yok edilmesiyle eşanlamlıdır. Gazze bir ekonomi laboratuvarına dönüştürülürken, ulusal bağları, siyasi derinliği ve tarihsel hedefleri

koparılır; Gazze, özgün bağlamından soyutlanmış bir ticaret ve istihdam adasına indirgenir.

Bu kurgunun tehlikesi şudur: Bir ekonomik alan inşa ederek, insanları bir güvenlik/ekonomi marjına sıkıştırmak; böylece siyasal taleplerin önünü kesmek. İmar ve yardım projeleri, direnişi sessizleştirmenin ve Filistin'in bir bütün olarak özgürleşme yolunu tıkamanın araçları olur. Plan, Gazze'yi "direnişin dışında bir ekonomi" haline getirerek, coğrafi ve siyasi bir kopuş yaratmayı hedeflemektedir.

ÜÇÜNCÜ FASIL: BÖLGESEL ROLLER — MISIR, KATAR, TÜRKİYE, SUUDİ ARABİSTAN

Plan, bölgesel aktörleri birer rol oyuncusuna dönüştürür:

• Mısır — coğrafi geçit ve sınır bekçisi olarak sahnede yer alır; Gazze'nin kara kapısını kontrol edecek, akışları düzenleyecek bir bekçi rolü biçilir.

• Katar — finansör ve aracı; yardımların dağıtımı ve projelerin fonlanması için kilit aktör olarak konumlandırılır.

• Türkiye — idari veya danışman statüsünde gösterilir; yeniden inşa ve yönetim süreçlerinde "uzman" gibi teklif edilir.

• Suudi Arabistan — siyasi meşruiyet sağlayıcı ve büyük finansal destekçi olarak sahada görülür; ilkesel dönüşümlere kapı aralar.

Bu roller, dışarıdan bakıldığında işbirliği gibi görünse de pratikte Gazze'nin yönetim ve kaderinin uluslararası/egemen aktörler eliyle biçimlendirilmesinin yolunu açar. Bu aktörlerin her biri, kendi hesapları ve sınırlı çıkarları çerçevesinde tutarlı bir şekilde rol oynar; planın asıl kazananı ise işgaldir.

DÖRDÜNCÜ FASIL: SİYASİ BOYUT — GAZZE'NİN MÜCADELEDENAYRILMASI

Planın siyasi hattı, Gazze'yi Filistin projesinden koparmaya çalışır. Bu, sadece toprak parçası ayırmak değildir; aynı zamanda "ulusal derinlik" ile bağları kesmektir. Gazze'ye biçilen yeni statü, onu Batı Şeria ve Kudüs'ten ayrı, yönetilebilir, kontrol edilebilir bir "özerk ekonomik ünite" haline getirir. Bu durum, Filistin davasının sahici bir parçasını sistematik olarak yok eder.

Sonuç, ulusal bir projenin parçalanmasıdır: Gazze ayrı bir yaşama, ayrı bir yönetime itilirken, Filistin meselesi de "Gazze'ye özgü bir çözüm" kisvesiyle törpülenir. Bu siyasi mühendislik, tarihin bütünlüklü adalet talebini parçalayarak, geleceğe dair umutları müzakere edilebilecek bir meta haline getirir.

BEŞİNCİ FASIL: ÖZET VE RİSKLER

İkinci bölümün çıplak gerçeği şudur: planın maddeleri, Gazze'yi siyasal ve askeri açıdan tecrit ederken, ekonomik bağımlılığını derinleştirmeyi hedefler. Kabul edilirse:

• Direnişin silahsızlaştırılması: Filistin'in elindeki caydırıcı öğeler geri çekilir.

• Gazze'nin izole edilmesi: Coğrafi ve siyasi olarak Kopuş.

• Uluslararası finansman yoluyla meşrulaştırma: Yardım ve imar "meşru" bir örtü olacağı için tepkiler kırılmaya çalışılır.

Bu maddeler, kısa vadede kısmi rahatlama vaat edebilir. Fakat uzun vadede, stratejik bir felakete dönüşür: özgürlük ruhunun erozyonu, ulusal projenin parçalanması ve direniş kapasitesinin zayıflatılması.

İKİNCİ BÖLÜMÜN KAPANIŞI (Kısa Değerlendirme)

Planın maddeleri, barış adı altında köklü bir yeniden yapılandırma; fakat bu yeniden yapılandırma, Filistin halkının onurunu ve direnişinin temellerini hedef almaktadır. İmar vaatleri parıltılıdır; gerçekte ise bir milletin iradesini teslim almaya dönüktür. Bu nedenle, maddelerin teknik ayrıntılarına boğulmadan temel soru ortada durmaktadır: Geçici refah için ulusal onur ve özgürlükten vazgeçilir mi? Bu soru, planın reddi veya kabulü arasında Filistin'i belirleyecek olan ikilem olarak bütün ağırlığıyla sahnededir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM — FİLİSTİN'İN TUTUMU

BİRİNCİ FASIL: DİRENİŞİN TUTUMU — KÖKTEN REDDİYE

Direniş hareketleri —başta Hamas ve diğer Filistinli örgütler— bu planı "insani yardım maskesiyle süslenmiş yeni bir Oslo" olarak gördü.

Çünkü bu plan, sadece toprak değil; bir kimliği, bir iradeyi hedef alıyordu.

Direniş için kırmızı çizgi açıktı: silahın teslimi, onurun teslimidir.

Hamas, "koşullu imar" fikrini ulusal bir intihar olarak değerlendirdi.

Gazze'yi "ekonomik bir varlık"a dönüştürmek, Filistin'in kalbini taşlaştırmak demekti.

Direniş için kalkınma, işgalin izniyle gelen refah değil; özgür iradenin kendi elleriyle kurduğu adalet demekti.

Bu yüzden, silahın gölgesine sığınan halk, yardımla değil imanla ayakta kaldı.

Direnişin alternatifi belliydi:

Yardımı Amerika'dan değil, ümmetten istemek;

inşayı, teslimiyetin değil, direnişin inşası olarak görmek.

Bu, stratejik bir reddiydi — aynı zamanda tarihî bir yemindi:

“Silah susarsa, kalem susar;

kalem susarsa, hakikat ölür.”

İKİNCİ FASIL: FİLİSTİN YÖNETİMİNİN TUTUMU — TEREDDÜT VE MAHZUNLUK

Filistin Yönetimi (Mahmud Abbas ve çevresi), planı resmî olarak reddetti.

Fakat bu reddin içinde bir korku, bir çekingenlik vardı.

Çünkü Washington, reddedenleri “sürecin dışına itmekle” tehdit ediyor;

kabul edenlereyse siyasi ve ekonomik imtiyazlar vaat ediyordu.

Bir yandan halkın gözünde itibar kaybetmek istemiyor,

öte yandan uluslararası desteği de yitirmekten çekiniyordu.

Bu ikilem, yönetimi donmuş bir aynaya dönüştürdü:

Kendini ne tamamen reddedebildi,

ne de açıkça direnişin yanında konumlandırabildi.

Sonuç: siyasi bir felç hali.

Direniş ateşinin ortasında bir bürokratik soğukluk…

Ve bu soğukluk, halkın gönlündeki meşruiyeti her geçen gün eritti.

ÜÇÜNCÜ FASIL: HALKIN TUTUMU — İHTİYAÇLA ONURARASINDA

Gazze'nin sokaklarında savaş sadece bombalarla değil, açlıkla da sürdü.

İki milyondan fazla insan, kuşatmanın demir halkası içinde yaşadı.

Yiyecek azaldı, su kirlendi, hastaneler çöktü; ama onur kaldı.

Halkın büyük çoğunluğu biliyordu ki "yardım karşılığı teslimiyet",

çocuklarının kanı karşılığında alınan ucuz bir yiyecektir.

Bu yüzden Filistinli halkın sözü kısa ama ağırdı:

"Yaşamak istiyoruz, ama onursuz değil."

Direnişin tozlu sokaklarında, kadınlar taş taşırken çocuklar Kur'an ezberliyordu.

Gazze'nin duvarlarına yazılan slogan, bir halkın özeti gibiydi:

"Ya aç kalırız, ya da silahı düşürürüz —

ama bir daha asla diz çökmeyiz."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜMÜN SONUÇLARI:

Filistin'in duruşu, planın gerçek yüzünü açığa çıkardı:

- Direniş: net ve sarsılmaz bir reddiye.
- Yönetim: tereddüt ve hesap arasında sıkışmış bir aygıt.
- Halk: acı içinde ama onurla direnen bir vicdan.

Trump Planı'nı bu üç tutumun aynasında okuduğumuzda,

gerçeğin tek cümlesi kalıyor:

"Filistin, açlıktan ölebilir ama teslimiyetten asla."

Hazırsan şimdi dördüncü bölüme — Bölgesel ve Uluslararası Tutumlar (İsrail, Araplar, Amerika, Avrupa) — geçiyorum.

Onu da aynı şekilde epik bir tonda Türkçe çeviriyorum, devam edeyim mi?

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM – BÖLGESEL VE ULUSLARARASI TUTUMLAR

Birinci Fasıl: İsrail – İlk Kazanan, Son Kaybeden

Trump Planı, İsrail'e bir "nefes borusu" olarak sunuldu.

Ama bu nefes, direnişin ateşine yakıt taşımaktan başka işe yaramadı.

İsrail'in asıl hedefi, Aksa Tufanı'ndan aldığı darbeyi unutturmak,

askerî yenilgiyi ekonomik bir zafer maskesiyle örtmekti.

Silah bırakma planı, "Güvenlik düzenlemeleri" olarak paketlendi;

Gazze'nin ayrıştırılması, "barışın coğrafi şartı" diye sunuldu.

İsrail böylece hem savaşın yükünü hafifletmek,

hem de uluslararası mali desteği kendisine yönlendirmek istedi.

Ama İsrail'in unuttuğu bir gerçek vardı:

Bir halkın onurunu satın almak, tank yapmaktan zordur.

Çünkü Filistin, her çocuğunda yeniden doğan bir fikirdir.

İkinci Fasıl: Arap Dünyası – Sessizlik ve Normalleşme Arasında

Trump Planı, Arap başkentlerinde yankı buldu ama çığlık değil, fısıltı duyuldu.

Bazıları sessiz kaldı, bazıları onayladı — hepsi "denge" dedi, ama bu denge adaletin mezarıydı.

Mısır, güvenlik kaygılarını gerekçe gösterdi.

Katar, yardımı sürdürdü ama baskı hissetti.

Suudi Arabistan, kapılarını "normalleşme" rüzgârına araladı.

Türkiye, insani boyutun savunucusu olarak öne çıktı,

ama planın özünü "zoraki barış" olarak nitelendirdi.

Arap dünyası, bir kez daha bir sınavdaydı:

Gazze'nin çocukları açlıktan ölürken, bazı saraylar sessizlikle aydınlanıyordu.

Ve tarihin kaydı, bu sessizliği "tarafsızlık" değil, suç ortaklığı olarak yazdı.

Üçüncü Fasıl: Amerika – Hakem Değil, Taraf

Washington, her zamanki gibi "arabulucu" kisvesi altında sahnedeydi.

Ama herkes biliyordu ki bu, hakem değil, taraflı bir oyun kurucuydu.

Trump yönetimi için mesele, İsrail'in güvenliğini korumak;

Filistin için ise "yardım"ı sopa, "yatırım"ı havuç olarak

kullanmaktı.

Amerikan diplomasisi, tarihte belki de ilk kez bu kadar çıplak bir şekilde

adaleti değil, zorbalığı profesyonelleştirdi.

Plan, "barış" değil, baskının yeni yüzüydü —

ve bu yüz, doların ve silahın maskesini takıyordu.

Dördüncü Fasıl: Avrupa – Tereddütlü Destek, Sessiz Finansör

Avrupa, Trump Planı'na temkinli bir tebessümle yaklaştı.

"Barışı destekliyoruz" dediler, ama barışın cesedini görmezden geldiler.

İspanya ve İrlanda gibi birkaç ülke,

"Filistin'in dışlanması kalıcı çözüm getirmez" diyerek uyardı.

Ama Brüksel'in salonlarında bu sesler yankı bulmadı;

çünkü Avrupa, parayı konuştu, vicdanı susturdu.

Avrupa'nın rolü, finansal ama siyasetsizdi:

İmar için bütçe vardı, adalet için cesaret yoktu.

Sonuçta Avrupa, "yardım eden" görünüp

"suskun suç ortağı" haline geldi.

Dördüncü Bölümün Özeti

Dünya sahnesinde roller dağıtılmıştı:

- İsrail, "kazanan" maskesiyle yarasını gizledi.
- Araplar, ya sustu ya da kendi koltuklarının hesabını yaptı.
- Amerika, kalemiyle işgale imza attı.
- Avrupa, cüzdanını açtı ama kalbini kapadı.

Filistin ise, elinde sadece inancıyla durdu.

Çünkü bazen en güçlü diplomasi, susmayan bir halkın acısıdır.

hazırsan şimdi Beşinci Bölüm — Muhtemel Senaryolar (Kabul, Reddediş, Oyalama) kısmına geçiyorum.

Bu bölümde metin daha dramatik bir akışla, olası gelecek tablolarını destansı bir üslupla aktarılacak.

Onu da hemen çevireyim mi?

BEŞİNCİ BÖLÜM — OLASI SENARYOLAR

BİRİNCİ FASIL: KABUL SENARYOSU — İMAR VE TESLİMİYET

Kabul senaryosu, vaatlerin parlak ışıkları altında başlar: yollar, limanlar, hastaneler, yeni binalar…

Fakat bu ışığın gölgesinde bir bedel saklıdır: silahların susması ve direnişin kökünden kazınması.

Görünüşte kazanımlar:

- Kısa vadede yaşam koşullarında kısmi düzelme.
- Enkaz altında kalanların geçici rahatlaması, altyapı onarımları.
- Uluslararası fonlarla hızlı, görünür projeler.

Gerçekte kaybedilenler:

- Direnişin caydırıcı gücü budanır; stratejik denge Filistin aleyhine bozulur.
- Gazze ile Batı Yaka arasındaki tarihî bağlar zayıflar; ulusal proje atomize edilir.
- İnsani yüzlü bir meşruiyet örtüsüyle işgalin kalıcılaştırılması normalleşir.

Kısacası: kabul, kısa vadeli devasa bir ödün; uzun vadeli tarihi bir felaket demektir.

İKİNCİ FASIL: REDDİŞ SENARYOSU — ONURU KORUMAK VE SAVAŞIN SÜRMESİ

Reddetme, acının ve yokluğun devamı demektir; ama aynı zamanda onurun diri tutulmasıdır.

Bu yol daha ağır; ama ulusal kimliğe sadakattir.

Sonuçları:

- İnsanî ihtiyaçlar ağırlaşır: açlık, sağlık çöküşü, altyapı yıkımı devam eder.
- Direnişin savaş kapasitesi korunur; ulusal meşruiyet sağlam kalır.
- Filistin davası, uluslararası vicdan gündeminde kalmaya devam eder.

Reddetmek, ölümcül bir sabır sınavıdır — ama teslimiyete tercih edilir; çünkü özgürlük bir gün yeniden filizlenecektir.

ÜÇÜNCÜ FASIL: OYALAMA SENARYOSU — NE SAVAŞ, NE BARIŞ

Oyalama, belki en sinsi senaryodur: müzakereler sürer, yardım gelir; ama çözüm yoktur.

Ne kapsamlı bir imar, ne de kalıcı bir barış vardır — sadece yönetilen bir istikrarsızlık.

Sonuçları:

- Uzun süreli erozyon: ekonomik bağımlılık ve siyasi aşınma artar.
- Direniş yarı canlı, yarı körelmiş bir halde yönetilir.

• Uluslararası aktörler, gerçek meseleleri erteleyerek mevcudiyeti idame ettirir.

Bu senaryo, Filistin'i müzakerelerin ve kâğıt üzeri taahhütlerin labirentinde boğar.

BEŞİNCİ BÖLÜMÜN ÖZETİ

Üç yolun her biri bir bedel ister: kabul, reddetme, oyalama — her biri farklı bir tür kayıp veya direnç barındırır.

Asıl mesele, kısa vadeli hayat konforu ile uzun vadeli onur arasındaki seçimdir; bu seçim, Filistin'in geleceğini yazacaktır.

ALTINCI BÖLÜM – STRATEJİK OKUMA VE DEĞERLENDİRME

BİRİNCİ FASIL: OSLÖ'NÜN YENİDEN ÜRETİMİ

Trump Planı, özünde Oslo'nun yeniden paketlenmiş bir versiyonudur:

Farklı bir zarf, aynı içerik.

Oslo, Filistin davasını kademe kademe etkisizleştirirken; bu yeni plan, aynı sonucu imar ve yardım vitrini altında hedeflemektedir.

İKİNCİ FASIL: "ZORAKİ BARIŞ" KAVRAMI

Zoraki barış, bir halkın savaş yorgunluğunu kullanarak kabul ettirilen barıştır.

Bu barış, gönüllü değildir; bir teslimiyet biçimidir.

Uluslararası aktörlerin "insani" söylemiyle meşrulaştırılır; fakat gerçekte bir tür stratejik boyunduruktur.

ÜÇÜNCÜ FASIL: GÜÇ DENGELERİNİN YENİDEN DAĞILIMI

Aksa Tufanı sonrası değişen dengeler, işgalin askeri üstünlüğünü sarsarken;

siyasi ve ekonomik manevralarla İsrail'in stratejik hedeflerini yeniden tesis etme çabalarını beraberinde getirmiştir.

Plan, askeri başarısızlığı ekonomik meşruiyetle örtme arayışıdır.

ALTINCI BÖLÜM SONUÇLARI

Bu plan, çözüm değil; geçici düzeltmelerle statükonun korunmasıdır. Stratejik olarak: Oslo'nun hayaletini çağırıp, onu yeni bir kıyafetle sahneye koymaktadır.

YEDİNCİ BÖLÜM — ÖNERİLER VE EYLEM PLANI (HARİTA)

GİRİŞ

Bu bölüm, sistematik bir direniş ve alternatif yapı inşa etmek için hem kısa hem de orta/uzun vadeli adımlar sunar. Amaç: onuru korurken ihtiyaçlara cevap verecek bir denge kurmak.

BÖLÜM A — GENEL YÖNLENDİRİCİ İLKELER

1. Ulusal Şartlı Olmayanlık: Her türlü teklif, ulusal bir mutabakatla değerlendirilmelidir; tek taraflı kararlar meşruiyetini yitirir.

2. İç Meşruiyet Önceliği: İç onay olmadan hiçbir anlaşma kabul edilmemeli.

3. Bağımsız İttifaklar: Amerikan-İsrail eksenine alternatif, bölgesel ve uluslararası bağımsız destek ağları kurulmalı.

4. Manevra Kabiliyeti: Askeri, siyasi ve hukuki araçlar eş zamanlı kullanılmalı.

BÖLÜM B — ACİL (0–3 AY) ÖNERİLERİ

A. Direniş ve Fikir Kurumları için:

• Açık ve net bir ulusal beyanname yayımlanmalı; silah ve ulusal haklar kırmızı çizgi olarak ilan edilmeli.

• Ulusal temsilciler çapında geçici bir koordinasyon mekanizması (heyet) kurulmalı.

B. Yönetim ve Resmi Kurumlar için:

• İnsani yardımların herhangi bir açısından bağımsız gözlem mekanizmaları talep edilmeli.

• BM ve uluslararası örgütlerde acil diplomasi seferberliği başlatılmalı.

C. Sivil Toplum ve Halk için:

• Şeffaflık kampanyaları ve yerel komitelerle yardımların doğrulanması sağlanmalı.

• Halk hareketleriyle aktif iletişim, bilgi akışı ve bilinçlendirme yürütülmeli.

BÖLÜM C — ORTA (3–12 AY) ÖNERİLERİ

Güvenlik & Strateji:

• Sivil savunma kapasitesi güçlendirilmeli; tıbbi ve lojistik stoklar için en az 2 aylık rezerv planı oluşturulmalı.

• Yerel güvenlik gücü yapılandırmaları, direniş doktriniyle çelişmeyecek biçimde organize edilmeli.

Diplomasi & Hukuk:

• Uluslararası mahkemelere yönelik derinlemesine dosyalama hızlandırılmalı; savaş suçları ve yardım manipülasyonları belgelenmeli.

• Parlamentolar ve sivil toplum ağları aracılığıyla uluslararası lobicilik yoğunlaştırılmalı.

Ekonomi & Sosyal:

• Yerel inşa projeleri ve istihdam odaklı programlar çevre

bölgelerle koordineli başlatılmalı; bağımsız bir milli yeniden inşa fonu kurulmalı.

BÖLÜM D — UZUN VADELİ (1–5 YIL) STRATEJİLER

1. Ulusal Ekonomik Ağ: Filistin kontrollü şirketler, kooperatifler ve altyapı projeleriyle dışa bağımlılığı azaltacak bir ağ inşa edilmeli.

2. Hukuki Kurumsallaşma: Bağımsız yargı ve ulusal kurumların güçlendirilmesi ile kalıcı hak teminatları oluşturulmalı.

3. Hukuk ve Hafıza Stratejisi: Dijital arşivler, uluslararası başvuru dosyaları ve hafıza çalışmaları ile davamız belgelenmeli.

BÖLÜM E — MEDYA VE İLETİŞİM STRATEJİSİ

• Merkezi bir dijital platform kurulmalı; tüm belgeler, fotoğraflar, tanıklıklar burada toplanmalı.

• Kısa videolar, raporlar ve çok dilli içeriklerle uluslararası halk desteği kazanılmalı.

• Üniversiteler, sendikalar ve parlamento ağlarına yönelik hedefli kampanyalar yürütülmeli.

BÖLÜM F — ÖLÇME (KPIs)

Ölçülebilir hedefler belirlenmeli:

• Şartlı finansman oranının %60'ın altına indirilmesi hedefi (2 yıl).

• İnşa projelerinin %70'inin Filistin denetiminde olması.

• Uluslararası destek sayısı: 6 ay içinde 50 kurum/parlamento desteği.

BÖLÜM G — HAZIR MESAJLAR (DİPLOMATİK VE MEDYA)

Kısa, vurucu ve hedefe odaklı metinler hazırlanmalı:

• Devlet temsilcilerine: “İmar değil, hakikat; yardım değil, özgürlük.”

• Sivil toplumlara: “Yardım şeffaf olmalı; onur pazarlık konusu değildir.”

• Uluslararası medya için: belgeli, görsel destekli kısa dosyalar.

SEKİZİNCİ BÖLÜM – UYGULAMAYA DÖNÜK ADIMLAR (CHECK-LIST)

- Ulusal koordinasyon heyeti kurulması (0–30 gün).
- Dijital merkez platformun açılması (0–30 gün).
- Uluslararası hukuki dosyanın tamamlanması (30–90 gün).
- Yerel inşa fonunun pilot projeleri (3–6 ay).
- Medya kampanyalarının başlatılması (0–6 ay).

Her adım için sorumlu kurumlar, zaman çizelgesi ve şeffaf raporlama mekanizmaları atanmalı.

DOKUZUNCU BÖLÜM — KPİLER VE İZLEME MEKANİZMALARI

Ölçüm periyodu: 3 ay — 6 ay — 12 ay.

Raporlama: bağımsız denetçiler ve halk denetimi komisyonu.

Başarı kriterleri: finansal bağımsızlaşma oranı, projelerin yerel yönetimi, uluslararası destek birimleri.

DİPNOTLAR, KAYNAKLAR VE EKLER

(Bu bölüm, dosyada yer alan kaynakça ve referansların tercümesi ve sıralanmasını içerir; uluslararası raporlar, merkez çalışmaları ve makaleler burada listelenecektir.)

SONUÇ VE KAPANIŞ

Trump Planı, vaatler kadar tuzaklarla dolu bir siyaset mühendisliğidir.

Bu kitap —analiz, belge ve öneriler dizisi olarak— Filistin'in onurunu nasıl savunacağına dair bir yol haritasıdır.

Direniş, salt bir strateji değil; bir kimliktir; ve bu kimlik, her imar projesinin gölgesinde korunmalıdır.

EKLER ve MÜTEVELLİK DOKÜMANLARI

(Eklerde sahada hesaplar, hibe ve kredi modelleri, hukuki başvuru formları ve örnek medyatik metinler yer alır. Ayrıca "Hazır İletişim Metinleri" ve "30 Günlük Acil Eylem Listesi" de eklenecektir.)